

STAATSBLAG VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

400 **BESLUIT** van 15 augustus 1970 tot wijziging van het Algemeen Rijksambtenarenreglement, (Stb. 1931, 248), het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948 (Stb. J 261) en het Rijks-wachtgeldbesluit 1959 (Stb. 319).

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken van 8 juni 1970, nr. AB70/U1163, Directie Overheids-personeelsbeleid, Hoofdafdeling Overheidspersoneelszaken, Afdeling Algemene en Juridische Zaken;

Gelet op artikel 125 van de Ambtenarenwet 1929;

De Raad van State gehoord (advies van 1 juli 1970, nr. 3);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken van 4 augustus 1970, nr. AB70/1713, Directie Overheidspersoneelsbeleid, Hoofdafdeling Overheidspersoneelszaken, Afdeling Algemene en Juridische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel I

Het Algemeen Rijksambtenarenreglement ¹⁾ wordt gewijzigd als volgt:

A. In de artikelen 18, eerste lid, 20, derde lid en 20d, tweede lid wordt in plaats van „de artikelen 91 en 92” gelezen: „artikel 92”.

B. In artikel 31b, derde lid onder 4e wordt in plaats van „artikel 92, derde en vierde lid” gelezen: „artikel 92, tweede en derde lid”.

C. Hoofdstuk X wordt gelezen:

„**Artikel 90.** De ambtenaar is van rechtswege in zijn ambt geschorst, wanneer hij krachtens wettelijke maatregel van zijn vrijheid is beroofd, tenzij de vrijheidsbeneming het gevolg is van een maatregel, anders dan op grond van de krankzinnigenwet, genomen in het belang van de volksgezondheid.

Artikel 91. 1. Onverminderd het bepaalde in artikel 81, eerste lid onder k, kan de ambtenaar in zijn ambt worden geschorst:

a. indien een strafrechtelijke vervolging ter zake van misdrijf tegen hem is ingesteld;

b. wanneer hem door het daartoe bevoegde gezag het voornemen tot bestraffing met onvoorwaardelijk ontslag is te kennen gegeven, dan wel hem die straf is opgelegd;

c. wanneer, naar het oordeel van het bevoegde gezag, het belang van de dienst zulks vordert.

2. Schorsing geschiedt door het gezag, dat bevoegd is tot aanstelling in het ambt, waarin geschorst wordt. Berust die bevoegdheid bij Ons, dan geschiedt de schorsing door Onze Minister.

3. Het tot schorsing bevoegde gezag kan onder hem ressorterende autoriteiten en colleges machtigen de ambtenaar voorlopig te schorsen, in afwachting van een beslissing omtrent diens schorsing.

4. Schorsing geschiedt schriftelijk. Het schorsingsbesluit vermeldt de datum van ingang der schorsing en de omstandigheid of omstandigheden, bedoeld in het eerste lid, welke tot de schorsing aanleiding heeft of hebben gegeven.

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 1 juni 1970 (Stb. 303).

Artikel 92. 1. Tijdens de schorsing kan de bezoldiging voor één derde gedeelte worden ingehouden; na verloop van zes weken kan een verdere inhouding, ook van het volle bedrag der bezoldiging, plaatsvinden.

Geen inhouding vindt plaats in geval van schorsing in het belang van de dienst, bedoeld in het eerste lid onder c van het vorige artikel, van plaatsing in een krankzinnigengesticht of daarmede gelijk te stellen inrichting dan wel van politiebewaring of inverzekeringstelling als bedoeld in artikel 57 van het Wetboek van Strafvordering, mits niet gevolgd door inbewaringstelling.

2. De ingehouden bezoldiging kan alsnog geheel of gedeeltelijk aan de ambtenaar worden uitbetaald, indien de schorsing niet wordt gevolgd door een onvoorwaardelijk ontslag bij wijze van straf of ontslag op grond van artikel 98, eerste lid onder e. Op de aldus uit te keren bezoldiging worden in mindering gebracht de inkomsten, welke de ambtenaar sedert de schorsing heeft genoten uit arbeid, die hij als gevolg van de schorsing heeft kunnen verrichten, tenzij zulks, naar het oordeel van het bevoegde gezag, onredelijk of onbillijk is.

3. Het niet ingehouden gedeelte van de bezoldiging van de geschorste ambtenaar kan aan anderen worden uitbetaald.

4. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder bezoldiging verstaan de bezoldiging in de zin van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948, dan wel, in geval van schorsing tijdens ziekte van de ambtenaar, hetgeen daaronder voor de toepassing van Hoofdstuk VI wordt verstaan.

Artikel 93. 1. Ontslag wordt gegeven door het gezag, dat bevoegd is tot aanstelling in het desbetreffende ambt. Het ontslag wordt schriftelijk verleend. Het ontslagbesluit vermeldt de datum van ingang van het ontslag.

2. Bij ongevraagd ontslag wordt de ambtenaar, behalve in het geval, bedoeld in artikel 99, de reden van het ontslag schriftelijk medegedeeld.

Artikel 94. 1. De ambtenaar wordt op zijn verzoek ontslag verleend.

2. Behoudens in het geval, bedoeld in artikel 34e, eerste lid, wordt dit ontslag verleend met ingang van een dag niet vroeger dan een maand of later dan drie maanden na de dag, waarop het verzoek om ontslag is ingekomen.

3. Van het bepaalde in het eerste lid kan worden afgeweken, indien een strafrechtelijke vervolging ter zake van misdrijf tegen de ambtenaar is ingesteld of indien wordt overwogen de disciplinaire straf van ontslag op te leggen.

4. Van het bepaalde in het tweede lid kan worden afgeweken:

a. indien wordt overwogen de ambtenaar een disciplinaire straf op te leggen;

b. indien het belang van de dienst zulks vordert, met dien verstande, dat de termijn van drie maanden, vermeld in het tweede lid, tot ten hoogste zes maanden kan worden verlengd en dat bij de verlenging in redelijkheid met het belang van de ambtenaar rekening wordt gehouden;

c. ingevolge verzoek van de ambtenaar.

5. Het ontslag op eigen verzoek wordt eervol verleend.

Artikel 95. 1. Aan de ambtenaar in tijdelijke dienst, die blijkens zijn akte van aanstelling is aangesteld voor een vast bepaalde tijd of voor een proeftijd, wordt, tenzij het tegendeel blijkt, geacht eervol ontslag te zijn verleend zodra die tijd is verstreken. Bij voortdurend van het dienstverband na het verstrijken van de vast bepaalde tijd of de - eventueel ingevolge

artikel 6, tweede lid onder *a* verlengde – proeftijd, wordt de ambtenaar geacht voor onbepaalde tijd te zijn aangesteld.

2. Aan de ambtenaar in tijdelijke dienst, die is aangesteld voor onbepaalde tijd – waaronder begrepen de ambtenaar die is aangesteld ter vervanging van een afwezige ambtenaar dan wel belast is met werk van kennelijk tijdelijk karakter – kan ontslag worden verleend, mits een opzeggingstermijn in acht wordt genomen van:

a. drie maanden, indien de ambtenaar ten tijde van de opzegging laatstelijk ten minste twaalf maanden onafgebroken in dienst is geweest;

b. twee maanden, indien de ambtenaar ten tijde van de opzegging laatstelijk ten minste zes maanden doch korter dan twaalf maanden onafgebroken in dienst is geweest;

c. één maand, indien de ambtenaar ten tijde van de opzegging laatstelijk korter dan zes maanden onafgebroken in dienst is geweest.

3. Het ontslag kan, al dan niet op verzoek van de ambtenaar, ingaan voor de afloop van de opzeggingstermijn. Indien dit niet op verzoek van de ambtenaar geschiedt, wordt hem over de tijd, welke aan de opzeggingstermijn ontbreekt, een bedrag uitbetaald gelijk aan de laatstgenoten bezoldiging, vermeerderd met de vakantie-uitkering, berekend op de voet van het bepaalde in paragraaf 2 van Hoofdstuk V, en een uitkering overeenkomstig de bepalingen van de Kindertoelageregeling Overheidspersoneel en de Algemene Kinderbijslagwet, waarop aanspraak zou hebben bestaan indien de ambtenaar gedurende eerderbedoelde tijd in dienst was gebleven.

4. Aan de ambtenaar in tijdelijke dienst, als bedoeld in het eerste lid, kan ontslag worden verleend met ingang van een dag, gelegen binnen een bepaalde tijd of de proeftijd. In dat geval vindt het bepaalde in het tweede en derde lid overeenkomstige toepassing.

Artikel 96. 1. Aan de ambtenaar kan eervol ontslag worden verleend:

a. wegens opheffing van zijn betrekking;

b. wegens overtolligheid van personeel als gevolg van verandering in de inrichting van het dienstvak of onderdeel daarvan, zoals een directie of een afdeling, waarbij de ambtenaar werkzaam is, dan wel als gevolg van vermindering der werkzaamheden bij dat dienstvak of dat onderdeel.

2. Ontslag op een van de in het vorige lid genoemde gronden kan slechts plaatsvinden, indien het na een zorgvuldig onderzoek niet mogelijk is gebleken om de ambtenaar binnen het gezagsbereik van Onze Minister andere mede in verband met zijn persoonlijkheid en omstandigheden voor hem passende werkzaamheden op te dragen, dan wel indien deze zodanige werkzaamheden weigert te aanvaarden.

3. Ontslag van in vaste dienst aangestelde ambtenaren wegens overtolligheid van personeel geschiedt in de volgende rangorde:

a. zij, die zulks wensen;

b. zij die 35 of meer voor pensioen geldige dienstjaren hebben, waarbij degenen, die geen kostwinner van een gezin zijn, vóór de overigen en in beide groepen ouderen in leeftijd vóór jongeren gaan;

c. zij, die de leeftijd van 35 jaren nog niet hebben overschreden, waarbij degenen, die geen kostwinner van een gezin zijn, vóór de overigen gaan en in beide groepen te beginnen met hen, die laatstelijk het geringste aantal jaren zonder onderbreking in burgerlijke overheidsdienst hebben doorgebracht;

d. zij, die laatstelijk het geringste aantal jaren zonder onderbreking in burgerlijke overheidsdienst hebben doorgebracht.

Onder kostwinner in de zin van dit artikel wordt verstaan de ambtenaar wiens normale inkomsten ten minste twee derde deel vormen van de totale inkomsten – met inbegrip van uitkeringen ingevolge sociale verzekeringen – van het gezin, waartoe hij behoort.

4. Indien het dienstbelang zulks vordert, kan bij de verlening van ontslag van de rangorde, bedoeld in het vorige lid, worden afgeweken. Omvat de afvloeiing in dat geval meer dan 1% van het aantal ambtenaren in vaste dienst bij het betrokken dienstvak of onderdeel daarvan – met een minimum van 5 – dan geschiedt zij naar een bepaald vooraf vastgesteld en aan de betrokkenen bekend gemaakt plan.

5. Bij een ontslagverlening op grond van het eerste lid van dit artikel wordt een opzeggingstermijn van drie maanden in acht genomen.

6. Aan de ambtenaar wordt bij verplaatsing van de dienst of het dienstvak of onderdeel daarvan, waarbij hij werkzaam is, eervol ontslag verleend, indien op grond van door hem kenbaar gemaakte, aan zijn persoonlijke omstandigheden en/of die van zijn gezin ontleende en door Onze Minister en Onze Minister van Binnenlandse Zaken als geldig erkende, bezwaren van hem in redelijkheid niet kan worden verlangd, dat hij zich naar de daaruit voor hem voortvloeiende verplaatsing zal voegen, tenzij het tot ontslagverlening bevoegde gezag het mogelijk acht aan de ambtenaar andere hem passende werkzaamheden op te dragen, waarvoor eerder bedoelde bezwaren niet gelden.

Artikel 96a. 1. Aan de ambtenaar, die met Onze machtiging de functie van lid van gedeputeerde staten van een provincie, van wethouder van een gemeente of van lid, niet tevens voorzitter, van het dagelijks bestuur van het openbaar lichaam Rijnmond heeft aanvaard en deswege van de waarneming van zijn ambt tijdelijk is ontheven, wordt, indien hij ophoudt zodanige functie te bekleden en hij naar het oordeel van het bevoegde gezag niet in actieve dienst kan worden hersteld, eervol ontslag verleend.

2. Tenzij artikel 34e, eerste lid, van toepassing is, wordt eervol ontslag eveneens verleend aan de ambtenaar, die na afloop van het verlof, verleend met toepassing van artikel 34b dan wel van artikel 34d, eerste lid, naar het oordeel van het bevoegde gezag niet in actieve dienst kan worden hersteld.

Artikel 97. 1. Aan de ambtenaar, die met een functie is belast voor de vervulling waarvan Wij, uit hoofde van de aard van de aan die functie verbonden werkzaamheden, op voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken een leeftijdsgrens hebben vastgesteld, wordt eervol ontslag verleend met ingang van de eerste van de maand, volgende op die waarin hij de voor die functie vastgestelde leeftijdsgrens bereikt.

Indien de ambtenaar op het tijdstip van inwerkingtreding van Ons besluit waarin een leeftijdsgrens wordt vastgesteld, die leeftijdsgrens reeds heeft bereikt, wordt hem eervol ontslag verleend met ingang van de eerste dag van de maand volgende op die, waarin evenbedoeld besluit in werking is getreden, dan wel, overeenkomstig het verzoek van de ambtenaar, met ingang van een latere datum, doch uiterlijk een jaar na vorenbedoeld tijdstip.

2. De ingang van het ingevolge het bepaalde in het vorige lid te verlenen ontslag kan, indien het opschorten van de ingangsdatum van het ontslag door het bevoegde gezag in het belang van de dienst wordt geacht, de ambtenaar zulks heeft verzocht of daarmede instemt en hij blijkens de uitslag van een onderzoek door de bedrijfsgeneeskundige dienst lichamelijk en psychisch in staat kan worden geacht zijn functie te blijven waarnemen, voor de duur van ten hoogste een jaar worden opgeschort, welke duur onder genoemde voorwaarden telkens met ten hoogste een jaar kan worden verlengd.

Niettemin kan aan de ambtenaar, die tussentijds blijkens de uitslag van een bedrijfsgeneeskundig onderzoek ongeschikt is geworden voor de verdere waarneming van zijn functie, eervol ontslag worden verleend met ingang van de eerste van de maand, volgende op die, waarin de uitslag van het geneeskundig onderzoek te zijner kennis is gebracht.

3. De ambtenaar, aan wie op grond van het eerste of tweede lid ontslag is verleend, geniet een uitkering overeenkomstig de daarvoor vastgestelde regelen.

Artikel 97a. Vervallen.

Artikel 97b. 1. Aan de ambtenaar kan eervol ontslag worden verleend, indien uit zijn gedragingen van een zodanige gezindheid blijkt, dat geen voldoende waarborg aanwezig is, dat hij zijn plicht als ambtenaar onder alle omstandigheden getrouwelijk zal volbrengen.

2. Voor een ontslagverlening, als bedoeld in het eerste lid, is de medewerking of machtiging vereist van Onze Minister-President. Deze is gehouden tevoren het advies in te winnen van een commissie, bestaande uit vijf leden, die ieder door een plaatsvervangend lid kunnen worden vervangen.

Van de leden wordt een lid als voorzitter en een als plaatsvervangend voorzitter aangewezen.

3. De leden en plaatsvervangende leden van de in het vorige lid bedoelde commissie worden door Ons benoemd, op voordracht van Onze Minister-President.

4. Op deze commissie is niet van toepassing het bepaalde in Hoofdstuk IX.

5. Wij stellen regelen vast voor de werkwijze van deze commissie.

Artikel 98. 1. Anders dan op eigen verzoek, bij wijze van straf of ingevolge het bepaalde bij artikel 7 van de wet van 17 juli 1923 (*Stb.* 364) en bij de artikelen 95, 96, 96a, 97 en 97b van dit besluit, kan de ambtenaar worden ontslagen op grond van:

a. het verlies van een vereiste voor de benoembaarheid, door het bevoegde gezag gesteld bij een regeling aan de benoeming voorafgegaan, tenzij het vereiste alleen voor de aanvang van het ambt geldt;

b. het aangaan van een graad van zwangerschap, die de benoembaarheid tot het ambt zou uitsluiten;

c. onherroepelijk geworden rechterlijke uitspraak, waarbij de ambtenaar onder curatele is gesteld;

d. het ondergaan van lijfswang wegens schulden krachtens onherroepelijk geworden rechterlijke uitspraak;

e. onherroepelijk geworden veroordeling tot vrijheidsstraf wegens misdrijf;

f. blijvende ongeschiktheid, uit hoofde van ziekten of gebreken, voor de vervulling van zijn ambt blijkens een onherroepelijk geworden beslissing als bedoeld in artikel P 5 van de Algemene burgerlijke pensioenwet, dan wel – indien de ambtenaar krachtens het bepaalde in artikel B 7 geen ambtenaar is in de zin dezer wet – blijkens een onderzoek vanwege de bedrijfs-geneeskundige dienst;

g. onbekwaamheid of ongeschiktheid voor het door hem beklede ambt, anders dan op grond van ziels- of lichaamsgebreken;

h. het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd;

i. het bij of in verband met indiensttreding en/of keuring verstrekken van onjuiste of onvolledige inlichtingen, zonder welke handelwijze niet tot indienstneming of goedkeuring zou zijn overgegaan, tenzij de ambtenaar aannemelijk maakt dat hij te goeder trouw heeft gehandeld.

2. Een ontslag op grond van het bepaalde in het eerste lid onder a, b, f, g en h wordt steeds eervol verleend.

Het ontslag kan niet vroeger ingaan dan de dag, volgende op die, waarop de reden voor het ontslag voor het eerst aanwezig was.

3. In het geval van de onder f van het eerste lid bedoelde ongeschiktheid wordt aan de ambtenaar, die ingevolge artikel K 2 van de Algemene burgerlijke pensioenwet herplaatsbaar is verklaard, op grond van die ongeschiktheid eerst ontslag verleend, nadat een zorgvuldig onderzoek is ingesteld naar de

mogelijkheid om de ambtenaar binnen het gezagsbereik van Onze Minister te herplaatsen in een passende andere, volledige betrekking.

Artikel 99. 1. Door Ons kan, op voordracht van Onze Minister-President aan een ambtenaar in vaste dienst ook op andere gronden dan die in artikel 98 zijn geregeld of waarnaar in dat artikel is verwezen, ontslag worden gegeven.

Dat ontslag wordt dan eervol verleend.

2. In geval van ontslag ingevolge dit artikel wordt door Ons, op voordracht van Onze Minister-President een regeling getroffen, waarbij de ambtenaar een uitkering verzekerd wordt, welke, naar Ons oordeel, met het oog op de omstandigheden redelijk is te achten. Deze uitkering zal in geen geval minder mogen zijn dan die, welke de ambtenaar op grond van het bepaalde in het volgende artikel zou toekomen, in geval van een ontslag als daar bedoeld.

Artikel 100. De ambtenaar, aan wie eervol ontslag is verleend op grond van artikel 96, eerste of zesde lid, of van artikel 96a heeft aanspraak op een wachtgeld krachtens het Rijks-wachtgeldbesluit 1959, onverminderd het bepaalde in artikel 5 van dat besluit.

Artikel 101. De ambtenaar in vaste dienst, aan wie eervol ontslag is verleend op grond van artikel 98, eerste lid onder g heeft aanspraak op een wachtgeld krachtens het Rijks-wachtgeldbesluit 1959, onverminderd het bepaalde in artikel 5 van dat besluit.

Artikel 102. 1. De bezoldiging van de ambtenaar wordt niet langer uitbetaald dan tot en met de dag van het overlijden.

2. Met inachtneming van het bepaalde in het vijfde lid wordt zo spoedig mogelijk na het overlijden aan de weduwe of weduwnaar een bedrag uitgekeerd gelijk aan de bezoldiging over een tijdvak van drie maanden dan wel van dertien weken, naar gelang de bezoldiging per maand dan wel per week werd uitbetaald.

Als maatstaf bij de berekening van het in de vorige volzin bedoelde bedrag geldt, behoudens het hierna bepaalde, de bezoldiging, welke de ambtenaar op de dag van het overlijden genoot. De uitkering wordt vermeerderd met een bedrag gelijk aan de vakantie-uitkering over drie maanden, berekend op de voet van het bepaalde in artikel 31a, waarbij het tijdstip, vermeld in het eerste lid van dat artikel, wordt vervangen door de datum van het overlijden. Indien de ambtenaar in het genot was van een toelage als bedoeld in artikel 22a, of van een prestatiebeloning met toepassing van artikel 23 van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948, wordt het gedeelte van de in de eerste volzin bedoelde uitkering, dat betrekking heeft op vorenbedoelde toelage of prestatiebeloning gesteld op het bedrag, dat de overleden ambtenaar in de drie maanden, respectievelijk de dertien weken voorafgaande aan de dag van het overlijden aan zodanige toelage of prestatiebeloning is toegekend.

Indien de overledene geen weduwe of weduwnaar nalaat, geschiedt de uitkering ten behoeve van de minderjarige kinderen. Onder kinderen in de zin van dit artikel worden mede verstaan natuurlijke kinderen en kinderen, waarover de overledene de pleegouderlijke zorg droeg. Onder pleegouderlijke zorg wordt verstaan de zorg voor het onderhoud en de opvoeding van het kind als was het een eigen kind, onafhankelijk van enige verplichting daartoe of van het genieten van een vergoeding daarvoor. Ontbreken ook zodanige kinderen, dan geschiedt de uitkering, indien de overledene kostwinner was van ouders, meerderjarige kinderen, broeders of zusters, ten behoeve van deze betrekkingen.

3. Indien de overledene geen betrekkingen, als bedoeld in het tweede lid, nalaat, kan het daarbedoelde bedrag door het bevoegde gezag geheel of ten dele worden uitgekeerd voor de betaling van de kosten van de laatste ziekte en van de lijkbezorging, indien de nalatenschap van de overledene voor de betaling van die kosten ontoereikend is.

4. Voor de toepassing van het tweede lid van dit artikel wordt onder bezoldiging verstaan de bezoldiging in de zin van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948, vermeerderd met de kindertoeelage, toegekend ingevolge de Kinder-toelageregeling Overheidspersoneel en de kinderbijslag, toegekend ingevolge de Algemene Kinderbijslagwet, dan wel indien de ambtenaar op de dag van het overlijden wegens ziekte of ongeval verhinderd was zijn dienst te verrichten, hetgeen daar- onder voor de toepassing van hoofdstuk VI wordt verstaan.

5. Op de uitkering, bedoeld in het tweede lid, wordt reeds vóór zijn overlijden aan de ambtenaar uitbetaalde bezoldiging over een na zijn overlijden gelegen tijdvak, in mindering ge- bracht.

Artikel 103. 1. Gedurende de maand van het overlijden en de volgende drie maanden behouden de achterblijvende ge- zinsleden het gebruik der ambts- of dienstwoning, waarin zij met de ambtenaar woonden. Daarvan kan echter worden af- geweken als Onze Minister dat in het belang van de dienst nood- zakelijk acht. Alsdan wordt door Onze Minister naar billijkheid een schadevergoeding gegeven.

2. Bij vrijwillig verlaten van de ambts- of dienstwoning binnen de termijn, gedurende welke de woning nog mag wor- den gebruikt, kan Onze Minister te zijner beoordeling een vergoeding geven.

Artikel 104. Indien door de ambtenaar voor het gebruik der ambts- of dienstwoning een vergoeding verschuldigd was, voldoen de achtergebleven gezinsleden deze over de tijd, gedu- rende welke zij het gebruik dier woning behouden.

Artikel 104a. 1. Bij vermissing van de ambtenaar vinden, behoudens het bepaalde in het tweede lid, de bepalingen van de artikelen 102 tot en met 104 overeenkomstige toepassing. De ambtenaar wordt daarbij geacht te zijn overleden op een door Onze Minister te bepalen dag.

2. Het bepaalde in het tweede lid van artikel 102 vindt geen toepassing indien gegronde vermoedens bestaan, dat de vermis- sing het gevolg is van ongeoorloofde afwezigheid.

3. Indien blijkt, dat de als vermist beschouwde ambtenaar in leven is, kan ter beoordeling van het bevoegde gezag de bezoldiging alsnog worden uitbetaald, tenzij gegronde vermoe- dens bestaan, dat de vermissing het gevolg was van ongeoor- loofde afwezigheid.

4. Indien uit hoofde van de vermissing van de ambtenaar pensioen of enige andere uitkering, voortvloeiende uit zijn ambtelijke rechtspositieregeling, is toegekend over het tijd- vak, waarover naar het oordeel van het bevoegde gezag aan- spraak bestaat op bezoldiging, wordt die bezoldiging vermin- derd met de over dat tijdvak aldus uitbetaalde bedragen.

5. De bezoldiging, waarop de ambtenaar ingevolge het der- de en het vierde lid aanspraak heeft, kan aan anderen dan de ambtenaar worden uitbetaald."

Artikel II

Het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948 ²⁾ wordt gewijzigd als volgt:

A. Artikel 13, eerste lid, onder C, wordt gelezen:
„C. de tijd, gedurende welke de ambtenaar in de uitoeffe- ning van zijn ambt is geschorst:
a. bij wijze van disciplinaire straf;

²⁾ Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 1 mei 1970 (Stb. 250).

b. van rechtswege, behoudens in geval van plaatsing of in bewaringstelling in een krankzinnigengesticht of daarmee ge- lijk te stellen inrichting;

c. op grond van het feit, dat een strafrechtelijke vervolging ter zake van misdrijf tegen hem is ingesteld of hem het voor- nemen tot oplegging van de straf van onvoorwaardelijk ontslag is aangezegd dan wel hem die straf is opgelegd;

d. omdat het belang van de dienst de schorsing vorderde, tenzij het tot schorsen bevoegde gezag het tegendeel bepaalt".

B. In artikel 13, tweede lid, worden achter de woorden „onder C, sub b" ingevoegd de woorden „onderscheidenlijk sub c,".

Artikel III

Het Rijkswachtgeldbesluit 1959 (Stb. 319) ³⁾ wordt gewijzigd als volgt:

Artikel 2, eerste lid, na b wordt gelezen:

„wegens overtolligheid van personeel als gevolg van ver- andering in de inrichting van het dienstvak of onderdeel daar- van, zoals een directie of een afdeling, waarbij de ambtenaar werkzaam is, dan wel als gevolg van vermindering der werk- zaamheden bij dat dienstvak of onderdeel,"

Het gestelde achter c wordt gelezen:

„wegens verplaatsing van de dienst of het dienstvak of onderdeel daarvan, waarbij hij werkzaam is;"

Het gestelde achter e wordt gelezen:

„omdat hij, na afloop van verlof van lange duur, verleend met toepassing van artikel 34b of van artikel 34d, eerste lid, van het Algemeen Rijksambtenarenreglement dan wel met toe- passing van een overeenkomstige regeling naar het oordeel van het bevoegde gezag niet in actieve dienst kon worden hersteld;"

Het gestelde achter f wordt gelezen:

„wegens onbekwaamheid of ongeschiktheid voor het door hem in vaste dienst beklede ambt, anders dan op grond van ziels- of lichaamsgebreken".

Artikel IV

Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het *Staatsblad*, waarin het wordt geplaatst en werkt, voor wat betreft artikel 102, tweede lid, opgenomen bij artikel I, onder C, terug tot 1 mei 1968.

Onze Ministers, hoofden van departementen van algemeen bestuur, zijn ieder voor zoveel hem betreft, belast met de uit- voering van dit besluit, hetwelk met de nota van toelichting in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en aan de Algemene Rekenkamer.

Soestdijk, 15 augustus 1970.

JULIANA.

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken,

C. VAN VEEN.

Uitgegeven de achtste september 1970.

De Minister van Justitie,
C. H. F. POLAK.

³⁾ Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 11 augustus 1967 (Stb. 445).

NOTA VAN TOELICHTING

Wijziging Algemeen Rijksambtenarenreglement

De bepalingen omtrent schorsing en ontslag – de artikelen 90 e.v. – zijn in het kader van de algemene herziening van het Algemeen Rijksambtenarenreglement aan een nadere beschouwing onderworpen. Als resultaat daarvan worden wijzigingen voorgesteld, welke enerzijds afwijkingen inhouden van de bestaande bepalingen, anderzijds slechts van redactionele betekenis zijn.

Als uitvoerisel van de voorgestelde wijziging der artikelen 90 e.v. van het Algemeen Rijksambtenarenreglement wordt tevens voorgesteld de artikelen 18, 20, 20*d* en 31*b* van genoemd reglement, artikel 13 van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948 en artikel 2 van het Rijkswachtgeldbesluit 1959 te wijzigen.

Ter toelichting moge het volgende dienen.

*Schorsing**Artikel 90*

Volgens de huidige bepalingen (art. 91) is de ambtenaar van rechtswege in zijn ambt geschorst, indien hij in een krankzinnigengesticht wordt verpleegd of zich in verzekerde bewaring bevindt. Er is twijfel gerezen of de verzekerde bewaring iedere vrijheidsbeneming omvat – in verzekeringstelling, voorlopige hechtenis, vervangende hechtenis, het ondergaan van een door de strafrechter opgelegde vrijheidsstraf, lijfswang – dan wel een engere inhoud heeft. Met name deed zich de vraag voor of de schorsing van rechtswege van kracht blijft wanneer aansluitend aan voorlopige hechtenis een gevangenisstraf moet worden ondergaan. De huidige bepalingen laten, na een van rechtswege ingetreden schorsing wegens het zich bevinden in verzekerde bewaring – opgevat in engere zin –, geen hernieuwde schorsing toe wegens het ondergaan van gevangenisstraf. Uiteraard kan aan de betrokken ambtenaar ontslag worden verleend op grond van artikel 98, eerste lid, onder *e*. Er doen zich echter gevallen voor, waarin men tot deze uiterste maatregel niet zou willen overgaan, doch de voorkeur zou geven aan schorsing met daaraan verbonden gedeeltelijke of gehele inhouding van bezoldiging gedurende de tijd der gevangenschap.

Ten einde iedere twijfel ter zake uit te sluiten en omdat ook overigens de ondergetekende het juist acht, dat de ambtenaar, die krachtens wettelijke maatregel (behoudens een maatregel, genomen in het belang van de volksgezondheid) van zijn vrijheid is beroofd en dientengevolge zijn dienst niet kan verrichten, van rechtswege in zijn ambt is geschorst, wordt in artikel 90 een bepaling van deze strekking voorgesteld.

Dit artikel is tevens van toepassing op de ambtenaar, die in een krankzinnigengesticht of daarmede gelijk te stellen inrichting is geplaatst.

Aangezien plaatsing in een krankzinnigengesticht beschouwd zou kunnen worden als een maatregel, genomen in het belang van de volksgezondheid is uitdrukkelijk tot uiting gebracht dat onder zodanige maatregel – in de zin van het artikel – niet valt een maatregel, genomen op grond van de Krankzinnigenwet.

Artikel 91

De schorsing, welke door het bevoegde gezag kan worden uitgesproken, is geregeld in het voorgestelde artikel 91. De mogelijkheid van schorsing ter zake van een strafrechtelijke vervolging is daarbij beperkt tot gevallen van misdrijf, waarmede wordt aangesloten op het bepaalde in artikel 98, eerste lid, onder *e*.

Artikel 92

Krachtens het huidige artikel 92 wordt met betrekking tot de inhouding van bezoldiging bij schorsing onderscheid gemaakt tussen de ambtenaar ten aanzien van wie een strafontslag in het voornemen ligt en de ambtenaar die zich in verzekerde bewaring bevindt of tegen wie een strafrechtelijke

vervolging is ingesteld. De bezoldiging van laatstbedoelde moet voor 1/3 gedeelte worden ingehouden, terwijl na verloop van zes weken verdere inhouding kan plaatsvinden. De bezoldiging van eerstbedoelde kan van meet af aan voor een gedeelte, doch ook voor het geheel worden ingehouden. Deze regeling komt de ondergetekende niet bevredigend voor. Voorgesteld wordt daarom de verplichting tot inhouding te laten vervallen en voor beide groepen van ambtenaren de mogelijkheid te openen tot inhouding van aanvankelijk 1/3 gedeelte der bezoldiging, waarna na verloop van zes weken verdere inhouding, ook van het volle bedrag, kan plaatsvinden.

Ook ten aanzien van uitbetaling achteraf der ingehouden bezoldiging wordt volgens de huidige bepalingen tussen genoemde groepen van ambtenaren onderscheid gemaakt. De ingehouden bezoldiging van de ambtenaar, die is geschorst omdat het voornemen bestaat hem te straffen met ontslag, wordt niet uitbetaald, indien op de schorsing een onvoorwaardelijk strafontslag volgt. (Artikel 92, 4e lid.) De ingehouden bezoldiging van de ambtenaar, die zich in verzekerde bewaring bevindt of tegen wie een strafrechtelijke vervolging is ingesteld, wordt alsnog uitbetaald indien de schorsing niet door een door de strafrechter opgelegde straf wordt gevolgd, of ook indien en in zoverre op andere gronden alsnog tot uitbetaling wordt besloten.

Nu wordt voorgesteld de schorsing wegens strafrechtelijke vervolging te beperken tot strafrechtelijke vervolging wegens *misdrijf*, lijkt het juist de bepaling van het huidige 4e lid van artikel 92 overeenkomstig toe te passen in gevallen van schorsing op laatstbedoelde grond of van rechtswege, zodat geen uitbetaling van ingehouden bezoldiging plaatsvindt, indien zodanige schorsing wordt gevolgd door een ontslag krachtens artikel 98, eerste lid, onder *e*.

Een en ander zou intussen bij handhaving van de overige tekst van het huidige artikel 92, 3e en 4e lid, betekenen dat, waar thans uitbetaling van ingehouden bezoldiging achterwege kan blijven na iedere door de strafrechter opgelegde straf (bijvoorbeeld een geldboete), dit voortaan slechts het geval zou zijn na een onherroepelijke veroordeling tot vrijheidsstraf wegens misdrijf en daarop gevolgd ontslag. Dit zou naar het oordeel van ondergetekende te ver gaan. Daarom is, mede met het oog op de zeer verschillende omstandigheden, welke zich te dezer zake kunnen voordoen, de desbetreffende ontwerp-bepaling aldus geredigeerd, dat de ingehouden bezoldiging alsnog kan worden uitbetaald, indien de schorsing niet wordt gevolgd door een onvoorwaardelijk strafontslag of een ontslag ex artikel 98, eerste lid onder *e*.

Tevens is aan het slot van het voorgestelde tweede lid van artikel 92 een bepaling opgenomen, volgens welke bij uitbetaling van de ingehouden bezoldiging daarop in mindering dienen te worden gebracht de inkomsten die de ambtenaar sedert de schorsing heeft genoten uit arbeid, welke hij als gevolg door een onvoorwaardelijk strafontslag of een ontslag een artikel 98, eerste lid onder *e*.

*Ontslag**Artikel 93*

In het eerste lid van het voorgestelde artikel 93 is onder meer bepaald, dat in het ontslagbesluit wordt vermeld de datum van ingang van het ontslag. Daarmede wordt een gedragslijn, welke in de praktijk meestal reeds wordt gevolgd, in het reglement vastgelegd. Aangezien het juist voorkomt ook in geval van een ontslag krachtens artikel 95 de reden van het ontslag schriftelijk mede te delen, wordt genoemd artikel in het tweede lid niet meer vermeld.

Artikel 94

De voorgestelde redactie geeft, naar het oordeel van ondergetekende, beter de bedoeling van het artikel weer. Bovendien wordt een uiterste termijn van zes maanden gesteld aan de aanhouding van het ontslag in het belang van de dienst.

Artikel 95

De tekst van artikel 95 nieuw is redactioneel gewijzigd. Bovendien is in het derde lid de bepaling vervallen dat het bedrag gelijk aan de bezoldiging, verschuldigd over de tijd welke aan de opzegtermijn ontbreekt, niet langer wordt betaald dan tot het tijdstip waarop de betrokkene binnen die tijd een andere betrekking aanvaardt.

Artikel 96

Aangezien verandering in de inrichting van het dienstvak of onderdeel daarvan op zichzelf geen reden tot ontslag behoeft te zijn, terwijl inkrimping van de personeelssterkte, naar het oordeel van ondergetekende, evenmin als een ontslaggrond kan worden beschouwd, doch eerder het gevolg is van gegeven ontslag(en), wordt voorgesteld in de plaats hiervan als ontslaggrond te vermelden overtolligheid van personeel als gevolg van verandering in de inrichting van een dienstvak of onderdeel daarvan, waarbij de ambtenaar werkzaam is, dan wel als gevolg van vermindering der werkzaamheden bij dat dienstvak of onderdeel. In het voorgestelde tweede lid is vastgelegd, dat tot ontslag eerst kan worden overgegaan, indien het na een zorgvuldig onderzoek niet mogelijk is gebleken de ambtenaar elders passende werkzaamheden op te dragen dan wel indien deze zodanige werkzaamheden weigert te aanvaarden. Het voorgestelde derde lid treedt in de plaats van het huidige tweede lid. Daarin is vervallen de bepaling omtrent de gehuwde vrouwelijke ambtenaren, welke naar het oordeel van ondergetekende een discriminatie inhoudt ten aanzien van vrouwelijke arbeidskrachten. Het begrip „dienstjaren” dat in het verleden tot vragen aanleiding heeft gegeven, is duidelijker omschreven. Voorgesteld wordt daaronder te verstaan het aantal jaren dat laatstelijk aaneengesloten in burgerlijke overheidsdienst is doorgebracht. Dit betekent een verruiming van de tot dusver in de praktijk gevolgde zienswijze, welke slechts rekening hield met de aaneengesloten jaren, vervuld in Rijksdienst.

Afwijking van de rangorde is, aldus het derde lid van het huidige artikel 96, mogelijk in het belang van de dienst. De afvloeiing heeft dan plaats naar een bepaald plan, althans wanneer de omvang van de afvloeiing daartoe aanleiding geeft. De ondergetekende acht deze laatste bepaling te vaag. Zijns inziens moet concreet worden aangegeven in welke gevallen het plan dient te worden opgemaakt.

Zulks is, naar zijn oordeel, redelijk, wanneer meer dan 1 pct. van de ambtenaren in vaste dienst – met een minimum van 5 – moet afvloeien.

Het voorgestelde zesde lid ten slotte voegt aan de bestaande ontslaggronden een nieuwe ontslaggrond toe, welke het mogelijk maakt bij verplaatsing van een dienst of onderdeel daarvan, onder andere in het kader van de spreiding van rijksdiensten, aan een bij die dienst of onderdeel werkzame ambtenaar eervol ontslag te verlenen met aanspraak op wachtgeld.

Artikel 96a

Ingevolge het huidige artikel 96a kan eervol ontslag worden verleend aan de ambtenaar, die na afloop van een met toepassing van artikel 34d, eerste lid, verleend verlof naar het oordeel van het bevoegde gezag niet in actieve dienst kan worden herplaatst. Aan deze ontslagmogelijkheid bestond (en bestaat) behoefte, aangezien bedoeld verlof in beginsel voor drie jaren kan worden verleend en in de praktijk ook vaak drie jaren of langer duurt.

Nu de laatste jaren ook het – in beginsel voor ten hoogste één jaar te verlenen – verlof, bedoeld in artikel 34b, in de praktijk in vele gevallen voor een aanmerkelijk langere duur wordt verleend (met name aan ambtenaren, die bij een der Europese organisaties in dienst treden), dient naar de mening van de ondergetekende, laatstbedoeld artikel in artikel 96a mede te worden vermeld.

Artikel 97b

Ingevolge artikel 97b, eerste lid, van het Algemeen Rijksambtenarenreglement kan aan de ambtenaar eervol ontslag

worden verleend, indien, naar het oordeel van het tot ontslagverlening bevoegd gezag, uit zijn gedragingen blijkt van een zodanige gezindheid, dat geen voldoende waarborg aanwezig is, dat hij zijn plicht als ambtenaar onder alle omstandigheden getrouwelijk zal volbrengen. Ten einde de in dit lid vervatte bepaling te objectiveren en zodoende de ambtenarenrechter een ruimere toetsingsmogelijkheid te bieden, wordt voorgesteld de woorden „naar het oordeel van het gezag, hetwelk tot het verlenen van ontslag bevoegd is” te schrappen.

Het tweede lid van dit artikel bepaalt dat een gedraging, als bedoeld in het eerste lid, onder meer aanwezig is, wanneer een ambtenaar lid is van een vereniging, waarvan Onze Minister, Voorzitter van de Raad van Ministers, heeft verklaard, dat zij om de doeleinden, die zij nastreeft, of de middelen, die zij aanwendt, de behoorlijke vervulling van zijn plicht als ambtenaar in gevaar kan brengen of schaden, of wanneer hij op enigerlei wijze medewerking of steun verleent aan een zodanige vereniging of van haar uitgaande actie.

Bij beschikking van de Minister van Algemene Zaken van 17 december 1951, nr. 29465, zijn als in het tweede lid bedoelde verenigingen aangemerkt:

1. Communistische Partij van Nederland;
2. Arbeiders Bond voor Cultuur;
3. Algemeen Nederlands Jeugd Verbond;
4. Nederlandse Vrouwen Beweging;
5. Eenheidsvakcentrale en de daarbij aangesloten bedrijfsbonden.

Aangezien verschillende van de op bovenvermelde lijst voorkomende communistische mantelorganisaties inmiddels zijn opgeheven en daarentegen andere zodanige organisaties zijn opgericht, zou deze lijst behoren te worden herzien.

Alvorens daartoe over te gaan, heeft de Regering zich evenwel afgevraagd, of aan een bepaling als vervat in het tweede lid en aan de daarop steunende lijst van verenigingen nog langer behoefte bestaat.

Van dit tweede lid en de bedoelde lijst van verenigingen is ten onrechte de suggestie uitgegaan dat het lidmaatschap van bepaalde verenigingen voor ambtenaren verboden zou zijn. In feite houdt dit lid, in samenhang met het eerste lid, niet meer in dan dat een dergelijk lidmaatschap (c.q. steunverlening) een grond voor ontslag kan opleveren.

Het tweede lid beoogt primair te zijn een ondersteuning van het eerste en een vereenvoudiging ten aanzien van het leveren van het bewijs van een gedraging als in het eerste lid vermeld. Het heeft als „presumptio juris” (een *gedraging* als bedoeld in het eerste lid, *is onder meer aanwezig*, wanneer een ambtenaar lid is van een vereniging enz.) slechts in zoverre betekenis dat het de bewijslast verlicht. Hieraan heeft de Regering geen behoefte.

Opmerking verdient nog dat het lidmaatschap van of de steunverlening aan een op de lijst voorkomende vereniging nimmer automatisch heeft geleid tot een ontslag op grond van artikel 97b. Er bevinden zich in Rijksdienst, zij het niet in vertrouwensfuncties, personen die lid zijn van een vereniging vermeld in de lijst.

Op grond van het bovenstaande wordt voorgesteld het tweede lid van artikel 97b in te trekken, hetgeen tevens insluit, dat de op deze bepaling steunende lijst zal worden ingetrokken.

Zoals uit het bovenstaande reeds voortvloeit, zal intrekking van de bepaling overigens niet inhouden, dat in een voorkomend geval aan het lidmaatschap van een op de weldra vervallen lijst voorkomende vereniging geen betekenis zal worden toegekend bij de beoordeling of voldoende waarborg aanwezig is dat de bekleder van een bepaalde functie zijn plicht als ambtenaar onder alle omstandigheden getrouwelijk zal volbrengen.

Artikel 98

In het verleden is bij herhaling gebleken, dat de inlichtingen, welke aan een sollicitant naar een ambtelijke functie werden gevraagd hetzij omtrent zijn persoon in het algemeen – sollici-

tatieformulier —, hetzij omtrent zijn lichamelijke en geestelijke toestand ter zake van de medische keuring, niet naar waarheid werden verstrekt. De ondergetekende stelt daarom voor in artikel 98, eerste lid, te bepalen, dat deswege ontslag kan worden verleend, indien zonder zodanige handelwijze niet tot indienstneming of goedkeuring zou zijn overgegaan, tenzij de ambtenaar aannemelijk maakt dat hij te goeder trouw heeft gehandeld.

Een ontslag als het onderhavige dient naar het oordeel van ondergetekende ook zonder het predikaat eervol gegeven te kunnen worden. Hetzelfde is zijns inziens het geval met een ontslag wegens onder curatele stelling (bijvoorbeeld wegens gewoonte van drankmisbruik) en wegens lijfswang. Voorgesteld wordt het tweede lid in deze zin uit te breiden.

Artikel 100

In het verleden is het voorgekomen, dat aan een ambtenaar in tijdelijke dienst een niet aan eigen schuld of toedoen te wijten ontslag werd verleend met toepassing van artikel 98, eerste lid onder g, waardoor de betrokkene ingevolge het bepaalde in artikel 100, tweede lid, aanspraak kon doen gelden op wachtgeld. Een en ander geschiedde in afwijking van de bij circulaire van 6 april 1960 gegeven richtlijn, dat in een dergelijk geval van niet aan eigen schuld of toedoen te wijten ongeschiktheid of onbekwaamheid het ontslag niet ware te baseren op artikel 98, eerste lid onder g, doch op het tweede lid van artikel 95.

Ten einde in de toekomst te voorkomen, dat in geval van een ongeschiktheidsontslag ex artikel 98, eerste lid onder g, aan een tijdelijke ambtenaar wachtgeld zou dienen te worden toegekend, wordt voorgesteld artikel 100, tweede lid (in het ontwerp artikel 101), in die zin te wijzigen dat slechts ambtenaren in vaste dienst bij een zodanig ontslag voor toekenning van wachtgeld in aanmerking kunnen komen.

In dit verband moge in herinnering worden gebracht, dat de ambtenaar in tijdelijke dienst ter zake van zijn ontslag (tenzij dit op eigen verzoek is verleend of aan eigen schuld of toedoen is te wijten) krachtens de Uitkeringsregeling 1966 aanspraak kan maken op een periodieke uitkering.

Artikel 102

Ingevolge het eerste lid van artikel 102 wordt de bezoldiging niet langer uitbetaald dan tot en met de datum van overlijden van de ambtenaar. De datum van uitbetaling der bezoldiging valt in de regel enige dagen vóór het einde der maand, waarover de bezoldiging verschuldigd is. Teneinde bij overlijden van

de ambtenaar na die datum, doch vóór het einde der maand terugvorderingsacties te vermijden, is in artikel 102 (lid 5) de bepaling opgenomen, dat op de in het tweede lid bedoelde uitkering in mindering wordt gebracht de bezoldiging, die reeds is betaald over het tijdvak, gelegen na de datum van het overlijden.

In het tweede lid zijn naast de wettige en de natuurlijke kinderen tevens de pleegkinderen opgenomen.

Aangezien bij de uitkering van het „smartegeld” sedert 1 mei 1968 reeds rekening is gehouden met de op die datum van kracht geworden wijziging der vakantie-uitkering, wordt voorgesteld aan het tweede lid van artikel 102 terugwerkende kracht tot bedoelde datum te verlenen.

Artikel 104a

Het Algemeen Rijksambtenarenreglement bevat geen bepalingen omtrent vermissing van een ambtenaar. Naar het oordeel van de ondergetekende dient voor deze mogelijkheid een voorziening te worden getroffen, waarbij opgemerkt moge worden dat evenals dit het geval was in de oude Pensioenwet 1922, ook in de nieuwe pensioenwet ten aanzien van de vermiste ambtenaar bepalingen zijn opgenomen.

Artikelen 18, 20, 20d en 31b

In verband met de voorgestelde wijziging van de artikelen 90 t/m 92 dienen ook de artikelen 18, 20, 20d en 31d te worden herzien.

Daarbij wordt thans in artikel 31b tevens voorgesteld de mogelijkheid te openen ook het vakantiegeld aan anderen dan de geschorste ambtenaar uit te betalen.

Wijziging Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren.

Artikel 13.

De voorgestelde wijziging van de artikelen 90 en 91 Algemeen Rijksambtenarenreglement brengt mede, dat ook de tekst van artikel 13 B.B.R.A. wijziging behoeft.

Wijziging Rijkswachtgeldbesluit

In verband met de voorgestelde wijzigingen van de artikelen 96, 96a en 100, tweede lid, van het Algemeen Rijksambtenarenreglement, dient artikel 2 van het Rijkswachtgeldbesluit 1959 tevens te worden gewijzigd.

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken,
C. VAN VEEN.

St.	Uitbreiding	Indic.
	De AFDIENO	
	Expansieprogramma's en andere programma's	
	
	
	
	